

man nu fratrækker alle disse Udgifter, hvilke jeg antager, at den ærede Finantsminister vil være enig med mig i, ialtsald for største Delen ikke at burde findes blandt uforudseelige Udgifter, og det saa meget mere, som han jo selv har sørget for, at de nu ere komne over paa det ordinaire Budget, saa bliver der en Sum tilbage, som ikke udgjør mere i Gjennemsnit for hvert Aar end omtrent 35,000 Rbd. Jeg skal søge at give Thinget et Begreb om, hvilke Udgifter jeg har indbefattet under saadanne virkelig uforudseete Udgifter, saaledes f. Ex. Udgifter i Anledning af Commissioner, f. Ex. til justitielle og andre specielle Undersøgelser, Diæter til disses Medlemmer, visse uforudseete diplomatiske Udgifter, Undersøgelse af Havneanlæg, hvortil der kommer en eller anden pludselig Anledning, visse Forsøg med nye Opfindelser, Understøttelser, t. Ex. ved en indtrædende streng Vinter til Brændsel, endelig ogsaa Drlogsstibes forlængede Reiser, thi naar f. Ex. et Drlogsstib var sendt ud og paa Grund af tilstodende Omstændigheder blev længere opholdt end sædvanligt, saa var det virkelig uforudseete Udgifter. Udgifter, som f. Ex. ved Thorvaldsens Begravelse, har jeg ligeledes regnet dertil, og derved faaet en Sum af henved 30,000 Rbd., men jeg tør ikke engang sige, at hele denne Sum er en saadan, som man kunde ønske normeret, thi naar jeg tænker mig f. Ex. den Udgift til Drlogsstibes forlængede Reiser, saa er det klart, at den er af det Slags, at vedkommende Minister uden videre vil kunne komme til Thinget og sige, dette Drlogsstib er opholdt, det koster, at et saadant Stib er ude, og derfor maa jeg nødvendigviis have en Tillægsbevilling dertil. Dette lægger jeg netop Vægt paa, fordi dette Punkt, Drlogsstibes forlængede Reiser, udgjør over Halvparten af hele den Sum, som medgaaer til Udgifter i lignende Diemed, saa at, naar jeg trækker det fra, bliver der ikke mere tilbage end en Sum af mellem 12 og 13000 Rbd. Jeg troer derfor, at man, udgaaende herfra, vil kunne sige, at, dersom det i Sandhed maa erkendes nødvendigt, at bevilge en Sum til uforudseete Udgifter, saa maa denne Sum neppe overskride 2000 Rbd. om Aaret. Denne Sum har Udvalget imidlertid ikke villet bringe

i Forslag, og det vilde maaffee neppe engang have været passende, naar der forlanges 800,000 Rbd., men det Nærmere i saa Henseende vil afhænge af, hvorledes Regjeringen vil optage dette; maaffee det vil kunne blive gjort til Gjenstand for senere Forhandling mellem Finantsudvalget og Regjeringen.

Finantsministeren: Jeg maa først tillade mig atter, at komme noget tilbage til Toldbodarbeidet. I Almindelighed kan jeg erklære mig enig med det Princip, at det er lidet hensigtsmæssigt, at det Offentlige selv opfører Bygninger, som dog senere ere bestemte til privat Brug; det har ogsaa i mange Aar, inden den nærværende Plan kom til Paabegyndelse, været under Omhandling med den ene og den anden private Mand, at han skulde overtage og bygge efter en vis Plan, uden at dette imidlertid har ledet til Noget. Nu troer jeg vel ikke, at fordi det tilforn ikke er blevet til Noget, at det jo maaffee senere kunde lykkes, men der er imidlertid en særegen Grund for i dette Tilfælde at bygge for offentlig Regning, at de Bygninger, som paa Toldbodens Grund ere bestemte til at kunne udleies til privat Afbenyttelse, staae i saa nøie Forbindelse og tildeels ere byggede sammen med de offentlige Bygninger, som ere derude, at det vilde være meget vanskeligt iforveien at lægge nogen bindende Plan for en privat Entreprenur. Jeg troer heller ikke, at det vilde være tilraadeligt at søge de Arbeider, som ere bestemte til at udleies til privat Brug, bortaccorede til en privat Entreprenur, idet jeg derimod antager, at det vilde være hensigtsmæssigere ogsaa at opføre denne sidste Deel i Dvereenstemmelse med den engang lagte Plan for offentlig Regning, men naar de ere opførte, og vel at mærke, naar de Boutikker, som paa tænkes byggede, have faaet en passende høi Værdi ved at være skaffede Indgang i Handel og Wandel, hvilket endnu ikke rigtigt synes at have været Tilfældet, saa troer jeg, at det Offentlige vil staae sig bedre ved at sælge alt det, som er skiftet til privat Anlæg. Der er heller ingen Fare paafærde med at udsætte det i nogen Tid, fordi de Bygninger, som allerede ere opførte, uagtet det er dem, man havde Grund til at antage, mindst vilde betale